

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Annette Lorch, Kurt Lorch

Strona pozwana: Condor Flugdienst GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia ⁽¹⁾ muszą się bezpośrednio odnosić do zarezerwowanego lotu?
- 2) W przypadku, jeżeli na pytanie 1 należy udzielić odpowiedzi przeczącej: Ile uprzednich przelotów samolotu, który ma być użyty do planowego lotu, ma znaczenie w odniesieniu do nadzwyczajnych okoliczności? Czy istnieje ograniczenie czasowe w odniesieniu do uwzględnienia nadzwyczajnych okoliczności dotyczących uprzednich przelotów? I jeśli tak, to jak należy je odmierzyć?
- 3) W razie gdy nadzwyczajne okoliczności występujące przy uprzednich przelotach mają znaczenie dla późniejszego lotu: czy racjonalne środki, które powinien podjąć obsługujący przewoźnik lotniczy zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia, muszą odnosić się tylko do zapobiegania nadzwyczajnych okoliczności, czy także do uniknięcia dłuższego opóźnienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 21 maja 2014 r. w sprawie T-519/09
Toshiba Corporation przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 31 lipca 2014 r. przez
Toshiba Corporation**

(Sprawa C-373/14 P)

(2014/C 339/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Toshiba Corporation (przedstawiciele: J. F. MacLennan, solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan i P. Berghe, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie T-519/09 Toshiba Corporation przeciwko Komisji Europejskiej w zakresie, w jakim Sąd oddalił skargę Toshiba o stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 decyzji Komisji Europejskiej w sprawie COMP/39.129 – Transformatory mocy, i stwierdzenie nieważności decyzji;
- ewentualnie, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału Sprawiedliwości, a w każdym razie
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Toshiba w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie kwestionuje wyrok Sądu z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie T-519/09 Toshiba Corporation przeciwko Komisji Europejskiej (zwany dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w której Toshiba Corporation (zwana dalej „Toshibą”) wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej w sprawie COMP/39.129 – Transformatory mocy. W zaskarżonym wyroku Sąd oddalił skargę Toshiba w zakresie wszystkich zarzutów i obciążył ją kosztami postępowania. W ramach niniejszego odwołania Toshiba podnosi, że Sąd dopuścił się następujących błędów co do prawa:

- Zarzut pierwszy: Toshiba twierdzi, że Sąd zastosował błędne kryterium prawne, gdy uznał, iż japońscy producenci transformatorów mocy byli potencjalnymi konkurentami na rynku EOG, po pierwsze na tej podstawie że ograniczenia w wejściu na rynek EOG nie były nie do pokonania, a po drugie na podstawie istniejącej umowy dżentelmeńskiej; zamiast tego Sąd winien był sprawdzić, czy japońscy producenci mieli faktycznie konkretną możliwość wejścia na rynek EOG i czy takie wejście stanowiło część ekonomicznie opłacalnej strategii. Z uwagi na brak potencjalnej konkurencji między japońskimi i europejskimi producentami umowa dżentelmeńska nie mogła naruszyć art. 81 WE, a Komisja nie była uprawniona do prowadzenia dochodzenia w sprawie. W związku z tym należy uchylić zaskarżony wyrok i stwierdzić nieważność spornej decyzji w odniesieniu do Toshiba.
- Zarzut drugi: Toshiba podnosi, że Sąd wypaczył treść pisma, w którym inny uczestnik postępowania oświadczył, iż nie kwestionował ustaleń Komisji. Komisja uznała, że owo pismo zastąpiło wcześniejsze oświadczenie tego uczestnika potwierdzające, że nie dokonał on żadnej sprzedaży w EOG. Jednakże stanowi to wypaczenie dowodu, na którym Sąd oparł się, by uznać, iż ograniczenia w wejściu na rynek EOG nie były nie do pokonania. Toshiba podnosi w związku z tym, że należy uchylić zaskarżony wyrok i stwierdzić nieważność spornej decyzji.
- Zarzut trzeci: Toshiba twierdzi, że Sąd przedstawił wewnątrznie sprzeczne uzasadnienie, zastosował błędne kryterium prawne w zakresie publicznego zdystansowania się od naruszenia i naruszył zasadę odpowiedzialności osobistej, gdy uznał, iż argumentacja Toshiba dotycząca braku jej udziału w spotkaniu w Zurichu w 2003 r. była „bezskuteczna”. Należy zatem uchylić zaskarżony wyrok i stwierdzić nieważność spornej decyzji w zakresie, w jakim uznano w nich, że Toshiba w dalszym ciągu brała udział w umowie dżentelmeńskiej aż do maja 2003 r.
- Zarzut czwarty: Toshiba podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni pkt 18 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, gdy uwzględnił udziały w rynku światowym celem ustalenia znaczenia uczestników w ramach naruszenia. Należy zatem uchylić zaskarżony wyrok i stwierdzić nieważność spornej decyzji w zakresie, w jakim obliczono w nich kwotę grzywiny nałożonej na Toshibę na podstawie udziału Toshiba w rynku światowym, i należy odpowiednio obniżyć kwotę grzywiny nałożonej na Toshibę.